

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17Csp/95/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434501
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:6120434501.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava, v zastúpení JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanému: K. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX, o zaplatenie sumy 18.596,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Právny predchodca žalobcu sa žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 18.596,38 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili dňa 31.01.2017 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 001133111310117, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 20.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok.

V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas a preto bol vyzvaný na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 03.04.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru.

Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 04.05.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 12.05.2018 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

2./ Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

3./ Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 14.12.2020 pod sp. zn. 33Up/ 2087/2020 platobný rozkaz, ktorý sa však žalovanému nepodaril doručiť do vlastných rúk a preto OS Banská Bystrica z dôvodu, že žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle

§ 10 ods. 3, resp. v zmysle §14 ods. 3 zákona č. 307/2016 o upomínanom konaní predmetný spis na tunajší súd.

4./ Súd vo veci vytýčil termín pojednávania a zároveň vyzval žalobcu na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt.

5./ Podľa § 180 Civilného sporového poriadku boli splnené podmienky, aby súd konal v neprítomnosti strán sporu, právny zástupca žalobcu mal doručenie predvolania riadne vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd predmetnú vec pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti, žalovaný mal doručenie predvolania vykázané v zmysle § 106 ods. 3 CSP. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril a neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu.

6./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil žalobca, z ktorého považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

6a./ Nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 31.01.2017 Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 00113311131017 (č.l.21), na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma vo výške 20.000,- eur, ktorú mal žalovaný splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 297,92 eur mesačne, počnúc prvou splátkou dňa 28.02.2017 a s dátumom poslednej splátky dňa 31.01.2025. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru predstavovala sumu 27.445,12 eur a z toho suma 20.000,- eur predstavovala poskytnutý úver a suma vo výške 7.445,12 eur predstavovala výšku nákladov dlžníka.

6b./ Nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol na základe zmluvy žalovanému čiastku vo výške 20.000,- eur, čo jednoznačne vyplýva z potvrdenia o vyplatení sumy (č.l. 39).

6c./ Z dôvodu neplnenia si povinností vyplývajúcich z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy bol žalovaný vyzvaný právnym predchodcom žalobcu treťou upomienkou (č.l. 46) zo dňa 08.02.2018 na zaplatenie nedoplatku vo výške 957,56 eur, pričom doručenie predmetnej písomnosti žalobca preukazoval poštovým hárkom (č.l. 49).

Právny predchodca výzvou zo dňa 29.03.2018 vyzval žalovaného na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom (č.l. 64), pričom zároveň v predmetnej výzve vyhlásil predčasnú splatnosť úveru so zostatkom vo výške 19.485,85 eur, pričom predmetná písomnosť bola žalovanému doručená dňa 04.05.2018 .

Žalovaný na predmetnom úvere doposiaľ uhradil celkovú čiastku vo výške 2.702,10 eur.

7./ Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

8./ Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

9./ Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

10./ Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11./ Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu predčasnej splatnosti úveru) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12./ Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

13./ Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

14./ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15./ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16./ Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

17./ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18./ Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. 35. Predmetnú Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Právny predchodca žalobcu VÚB, a.s. ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaná v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou sa spravuje nielen ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ale ustanoveniami právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). V danom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník a zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách.

19./ Na základe vykonaného dokazovania, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise mal súd za preukázané, že predmetom sporu je zaplatenie sumy vo výške 18.596,38 pozostávajúca sčasti postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru a zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne počnúc od 12.05.2018 až do zaplatenia.

Žalobca tvrdil, že svoj nárok opiera o skutočnosť, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 31.01.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „Flexipôžička“ s registračným číslom 001133111310117, pričom bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému poskytnutý úver vo výške 20.000,-eur, ktorý žalovaný nesplácal, v dôsledku čoho bol právny predchodca žalobcu nútený listom zo dňa 29.03.2018 vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, kde žalovaného vyzval na zaplatenie zostatku.

20./ V prejednávanej spore sa súd v prvom rade zaoberal otázkou, či došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt k splneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č.483/2001 o bankách a to, či bola žalovaná zo strany právneho predchodcu riadne vyzvaná v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na úhradu dlžnej splátky, čo má následne vplyv na zosplatenie úveru.

Vyriešenie tejto otázky považoval súd za otázku zásadného významu z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorý nemá štatút banky, a tým aj zásadnú otázku pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

21./Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi prináleží ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej t.j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t.j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu alebo pasívnej na strane žalovaného je podstatnou súčasťou každého súdneho konania, súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu tzn. ex offio, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009, z 29.06.2010). Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

22./ Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23./ Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

24./ V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi veriteľom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. V konaní nebolo sporné, že veriteľ pohľadávku proti žalovanému postúpil písomnou zmluvou podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo žalovanej oznámil podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pretože veriteľ bol bankou a pohľadávku postúpil na žalobcu, ktorý nie je bankou, bol tak oprávnený urobiť iba za splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách.

25./ V danej veci žalobcu zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, t.j. že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., IČO : 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval žalovanú na úhradu dlhu a ktorá bola napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní.

Vzhľadom na absenciu listinných dôkazov preukazujúcich splnenie dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, žalobca bol prostredníctvom právneho zástupcu vyzvaný na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č.483/2001 o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt.

Právny predchodca žalobcu predložil do spisu výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 29.03.2018 spolu s doručenkou zo dňa 04.05.2018 (č.l. 118 a 121), listinu s označením tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 08.02.2018 (č.l. 123).

Súd prvej inštancie konštatuje, že dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú má voči klientovi, je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou, alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

Povinnosťou banky (právneho predchodcu žalobcu) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka t.j. žalovaného na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovanému, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. Postupník, ktorému banka pohľadávku postúpila, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka (žalobcu). Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky.

Žalobca v predmetnom spore predložil listiny preukazujúce jeho opodstatnenosť uplatneného nároku ako dôkaz a to výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom , ktorá je datovaná zo dňa

29.03.2018, pričom k predmetnej výzve predložil aj doručenkou (č.l. 121), čo ani nebolo v predmetnom spore sporné.

Čo sa týka právnym predchodcom žalobcu predloženého listinného dôkazu a to výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru (č.l. 64 a 118), súd prvej inštancie obsah listinných dôkazov vyhodnotil ako vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nie ako výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona číslo 483/01 Z.z., z čoho mal súd v prvej inštancii jednoznačne za preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nebol dodržaný postup, ktorý je predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, čiže predmetný listinný dôkaz, ktorý bol založený do spisu nepredstavoval relevantný dôkaz preukazujúci opodstatnenosť uplatňovaného nároku, teda že by zo strany banky bola žalovanému daná výzva na plnenie v prípade omeškania s plnením peňažného záväzku z poskytnutého splátkového úveru a že postupujú sa len už splatné pohľadávky a preto súd bol nútený konštatovať, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania. Ďalej súd konštatuje, že žalobcom predložená doručenka k predmetnej výzve nepreukazuje doručenie výzvy (ale len oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru).

Čo sa týka listinných dôkazov predložených právnym predchodcom žalobcu a to upomienky označenej ako tretia upomienka - pokus o zmier (č.l. 83 a 123), táto skutočnosť nebola sporná, avšak k predmetnej upomienke, ktorú by súd podľa obsahu mohol vyhodnotiť ako výzvu, nebola pripojená doručenka preukazujúca, že by sa predmetný hmotnoprávny úkon dostal do dispozičnej sféry žalovaného, pričom písomnú výzvu banky na plnenie je potrebné považovať za hmotnoprávny úkon a na nastúpenie účinkov, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, (t.j. aby vyvolalo zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta), žalobca mal preukázať, že žalovaný sa s obsahom zásielky mohol oboznámiť, čo sa však nestalo ; a pre takýto záver však vo vzťahu k žalovanej strane z vykonaného dokazovania nevyplýva a žalobcom predložený poštový podací hárok bez dátumu (č.l. 82) nepreukazuje žiadnu ním tvrdenú skutočnosť.

26./ Vzhľadom na už vyššie konštatovanie, že v danej veci povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť spočívala na žalobcovi a to práve preukázaním dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, t.j. že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., IČO : 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval žalovaného na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškani s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní. Nakoľko dodržanie tohto postupu, ktorý je predpokladom pre postúpenie pohľadávky banky v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, zo strany žalobcu nebolo preukázané, žalobca, ako aj právny predchodca žalobcu do spisu nezaložil relevantné doklady preukazujúce opodstatnenosť uplatňovaného nároku, a to že pôvodný veriteľ VÚB banka doručil žalovanému riadnu písomnú výzvu na splnenie dlhu s potvrdením o doručení, ktorá by preukazovala splnenie si povinnosti podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, a preto bol súd prvej inštancie nútený konštatovať, že v tejto veci neboli splnené podmienky, ktoré zákon vyžaduje na platné postúpenie pohľadávky, resp. z vykonaného dokazovania ich splnenie nevyplývalo, čiže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V danom prípade postúpenie pohľadávky na žalobcu znamenalo obídanie zákona o bankách, keď sa postúpil živý, ešte nesplatený úver na žalobcu a preto bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku, ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom .

Z tohto dôvodu potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť je povinný súd v konaní ex offio aj bez námietky prihliadnuť.

Na základe tejto skutočnosti potom nie je daná vecná aktívna legitímácia žalobcu na uplatnenie si danej pohľadávky pred súdom, čiže z neplatného postúpenia pohľadávky nesvedčí mu právo, ktorého sa domáha v žalobe a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu pre nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu zamietol.

Keďže dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, nebol daný dôvod na preskúmanie žalobcom uplatneného nároku z hľadiska hmotnoprávnych predpisov.

27./ V naznačenom kontexte je nevyhnutné akcentovať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/ 2001 Z.z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané.

V danej veci súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 14Co 17/2016, zo dňa 01.02.2017 ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co 219/2016, zo dňa 08.12.2016, Krajského súdu v Nitre č.k.7Co/716/2016, zo dňa 27.02.2018, 12Co/122/2019 zo dňa 19.05.2020, 9CoCsp6//2021 zo dňa 06.05.2021, 7CoCsp5/2020 zo dňa 18.03.2021.

28./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak mu v konaní žiadne preukázateľne trovy konania nevznikli, preto rozhodol súd tak, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.